

Müoglobiin (S,P-Myogl)

Kliinilise keemia ja laboratoorse hematoloogia osakond

Müoglobiin on väikese molekulmassiga heemi sisaldav valk, mida leidub nii südame- kui ka skeletilihaskude tsütoplasmas. Müoglobiini funktsiooniks on hapniku transport müotsüütides. Ta toimib ka hapniku reservuaarina, kuid hapnik vabaneb müoglobiinist ainult hüpoksia tingimustes. Müoglobiini hulk seerumis sõltub inimese lihasmassi suuruselt. Tänu väikesele molekulmassile läbib müoglobiin neerufiltrit ning eemaldatakse vereringest neerude kaudu. Suurte müoglobiini koguste sattumisel uriini (nt ulatuslik lihaste vigastus) võib uriin värvuda pruuniks.

Uuritav materjal, selle võtmine, saatmine ja säilitamine

Katsuti	Geeli ja hüübimisaktivaatoriga katsuti (punane kollase rõngaga või kollane kork) või geeliga LH-katsuti (roheline kollase rõngaga või heleroheleline kork)
Säilivus	Seerum/plasma toatemperatuuril kaheksa päeva, +4 °C kaks nädalat, -20 °C üks aasta

Analüüsi tegemise aeg: ööpäevaringselt

Analüüsimeetod: elektrokemoluminestsents-immuunmeetod (ECLIA)

Referentsväärtused

≥ 18 a	Mehed	Naised
	28–72 µg/L	25–58 µg/L

Näidustus ja kliiniline tähendus

Abiuuring rabdomüolüüsi, *crush*-sündroomi jm lihashaiguste ja -traumade diagnoosimisel ja jälgimisel.

Kuna müoglobiini leidub skeletilihastes, siis annavad kõik protsessid, mis on seotud lihaskahjustusega, müoglobiini taseme tõusu: traumad, krambiseisundid, lihasesisesed süsted, operatsioonid, elektritrauma, lihasedüstroofia, müosiit, müopaatiad, rabdomüolüüs. Müoglobiini taseme tõusu on täheldatud ka füüsilise pingutuse ja põletuste korral.

Kuna müoglobiin eritub neerude kaudu, siis tõuseb selle tase ka neerupuudulikkuse korral. Samas võib müoglobiini massiline vabanemine lihastraumade korral omakorda viia neerukahjustuseni.

Müoglobiini on kasutatud ka ägeda müokardiinfarkti varases diagnostikas, kuid praeguseks on sellest uuringust mittespetsiifilisuse tõttu loobutud.